

Våra nya religioner del 4 "Matfrossa"

Försöker minnas något teveprogram som inte innehöll ett inslag av matlagning. Så bestämmer jag mig för att se en dokumentär om andra världskriget. Bland skjutvapen, lera och flyganfall finns inga funderingar på matlagning på expertnivå. Plötsligt visar sig några soldater som står och äter ur "snuskburken" samtidigt ler de mot kameran och vinkar. Tydligt skall det vara mat med även i krig och människans vildaste tillstånd. Självt är mina gourméstunder på älgpasset då jag tuggar en hårdbrödbit med stekt ägg på. Det räcker för att jag skall tro på Gud. Han som har skapat oss med hunger, och för att vara ärlig så är hunger den förnämsta kryddan av alla. Hunger är det geniale i människans skapelse. Den stora drivkraften till att planeten fortfarande snurrar kring sin axel. Tänk dig djur och människor som inte har lust att äta. Vad blir det då? Kraftlöshet och utarmning, men det vill vi inte ha under vår sol som ger allt levande liv i den så kallade fotosyntesen. Vi behöver äta våra morötter. Frågan är om vi verkligen förstår hur fantastiskt det är med vårt ekologiska system. Vi är en del av allt. Det borde få oss att vilja leva i harmoni med steg nummer två; matsmältningens mysterium. Vårt system behöver arbeta med matsmältning för att få oss i form och ge ny energi, annars kan det bli stopp eller stressmage. Det hjälper inte att själv bromsa in. Nytt teveprogram och ny matlagning. I varje program finns det en stjärnkock som vill frälsa oss från den gamla hederliga bondmaten. Fläsk, pannkaka, korv och ärtsoppa.

Nu skall vi ge oss på och pröva något nytt som är mer finurligt och fullt av sensation i smakernas rike. Åter till skolbänken. Om vi inte lyckas så kan vi alltid köpa oss en vacker kokbok med många fotobilder. I Sverige kommer det ut en ny bok för varje dag under hela året och alla har så vackra bilder. Det lönar sig för vi är hungriga på det lilla extra. Varför frågar jag mig? I mitt huvud hör jag en annan röst som berättar att svenskarna äter allt sämre mat. Den så kallade snabbmaten växer och tar över våra matvanor. Allt för att spara tid så att vi kan leka mera med våra smarta telefoner? Hur går det här ihop? Det verkar inte gå ihop! Mat skall lagas med kärlek. Musik skall byggas av kärlek. Dans är kärlek i rörelse. Men att stirra på världskockarnas kreationer av högsta rang, gör det mig mer mätt?

Så varför matporrar vi och går till pizzerian för att stoppa in. Förmodligen är det hunger efter något som vi inte vet eller har glömt bort. Är det möjligtvis våra kroppar som kommer ihåg barndomens söndagsmiddagar? En dag då alla kunde samlas för att äta det bästa huset förmådde att uppbringa. Mammans specialitet, mormors gudomliga gräddsås, fasters inlagda gurka och allt till ett fint dukat bord med vita dukar, servetter och ljus som var tända. Så det viktigaste av allt, ingen var stressad av något annat. Alla var där för att mötas och skapa en gemenskap som mättade både kropp, själ och ande. Är det vad vi hungrar efter? Att livsmedel blir medel för livet och inget snabbfix ur "snuskburken"?

Söndagar då vi tackade Gud för maten och nu finns varken någon högtidsstund eller Gud, så vi får fylla ut tomheten med snabbhet. Minst bekymmer med den välsignade mikron.

*Per-Arne Bengtsson, präst i Svenska kyrkan
mejl: per-arne.bengtsson@svenskakyrkan.se*